

богази, Втичка не пуца да фаркни. *М. 81.* „И птичка та с мънинка, Ала си гнязду извива, И си птиченца измъща“. *Ч. 263.* Всѣко птиче свое-то гнѣздо хвали. *Ч. 138.* На дърѹ птиченце свиряше Свиряше и думаше. *Д. 8. 7, 61—62.* Сивы соколъ юнашка птичица—Гордо живѣй съ свои породичъ. *Гн. 10. 2)* мѣстное название шелковичнаго червя: Тогава—жени—почвѣтъ „да си хранѣтъ бубы или птици“, какъ то казвѣтъ по нѣкои си мѣста. *Пк. 64.*

Птичешки Птичи *пр.* птичій: Птичешки гласове в' сынъ приноси С' пѣжнѣ сладко зор' извѣстихъ. *Гн. 146.*

Пукало *с. с.* жестяной четверугольный тазикъ съ деревянной ручкой и рѣшетчатымъ дномъ для печенія кукурузныхъ зеренъ.—

Пукаль Пукель *с. м.* **Пукалче** *ум. 1)* глиняный кувшинъ для вина: Турятъ надъ главѣ-тъ на отроче-то (за урисници-тѣ) едно шише или пукель съ съ вино и единъ самунъ хлѣбъ, кой-то изида лѣхуса-та. *Ч. 3.* „И земли златни свѣшници И сребарните пукале, Па иди долу въ зевникѣтъ, Наточи вино червено“. *3. 60.* —пукалче. *ib.* *2)* переносно о глупцѣ: Малчи, като пукаль. *Ч. 187, 244.* Ако да не би биле чорбаджие, то сиромашките дѣца би останале пукале. *3. 180.* „Що стоишъ на прозорецѣтъ като пукаль?“ *3. 210.*

Пуканки *с. ж. мн. ч.,* **Пуканица** *с. ж.* печенія зерна кукурузы: До зетъ-тъ девяръ-тъ съ свонѣ си пакыты,—и днесъ пакъ чървенъ петель, съ пуканки около вратъ-тъ му, носи подъ мышницѣ-тъ си. *Ч. 84.*

Пукнатина Пукотина *с. ж.* трещина: Пукнатина-та, отдѣто падаше водата на извора, бѣше шесть стълби висока надъ земля-та. *Л. Д. 1876 р. 130.* Тѣ биле паднале въ една пукнатина въ Глечара. По щастие Пайеръ бѣше са увѣсилъ на важе-то и висеше на стѣната облѣгнать на пукнатина-та. *Л. Д. 1876 р. 140.* Земна-та кора ся стигнала и тукъ тамъ ся полукала, а изъ пукотины-ты изблыкнѣ извѣтрѣ та блявнѣло нагорѣ като нѣкой шадраванъ. *Л. Д. 1872 р. 129.* Не само кореніе-ти ся покѣсвать нѣ и изъ пукотины-ты влиза слѣнчева горящина. *ib. р. 234.*

Пукнѣ Пукнамъ (*Мак.*) *м. св.* **Пуквамъ** *м. дл. 1)* лопну, лопаюсь, тресну, трещу: Нѣ всякой ударилъ по своему и само за себе, па гдѣ пукнѣло да пукнѣло. *Л. Д. 1871 р. 155.* Се наведе а целива. На часотъ ми оуста пукна, Три капки ми к'рвѣ капнало. *В. 310.* На Европейцы-ты щѣтъ да пукнѣтъ главы-ты отъ мысли и денѣ и нощѣ за какъ и на какѣвъ начинъ да могатъ да ся примжкнѣтъ до Солунъ, Енесъ и др. т. *Л. Д. 1869 р. 178.* Той побутва полунзгорѣлитѣ главни, кои грозно пукать и фѣскатъ. *Зк. 140.* Пука, като коприва въ гарне.